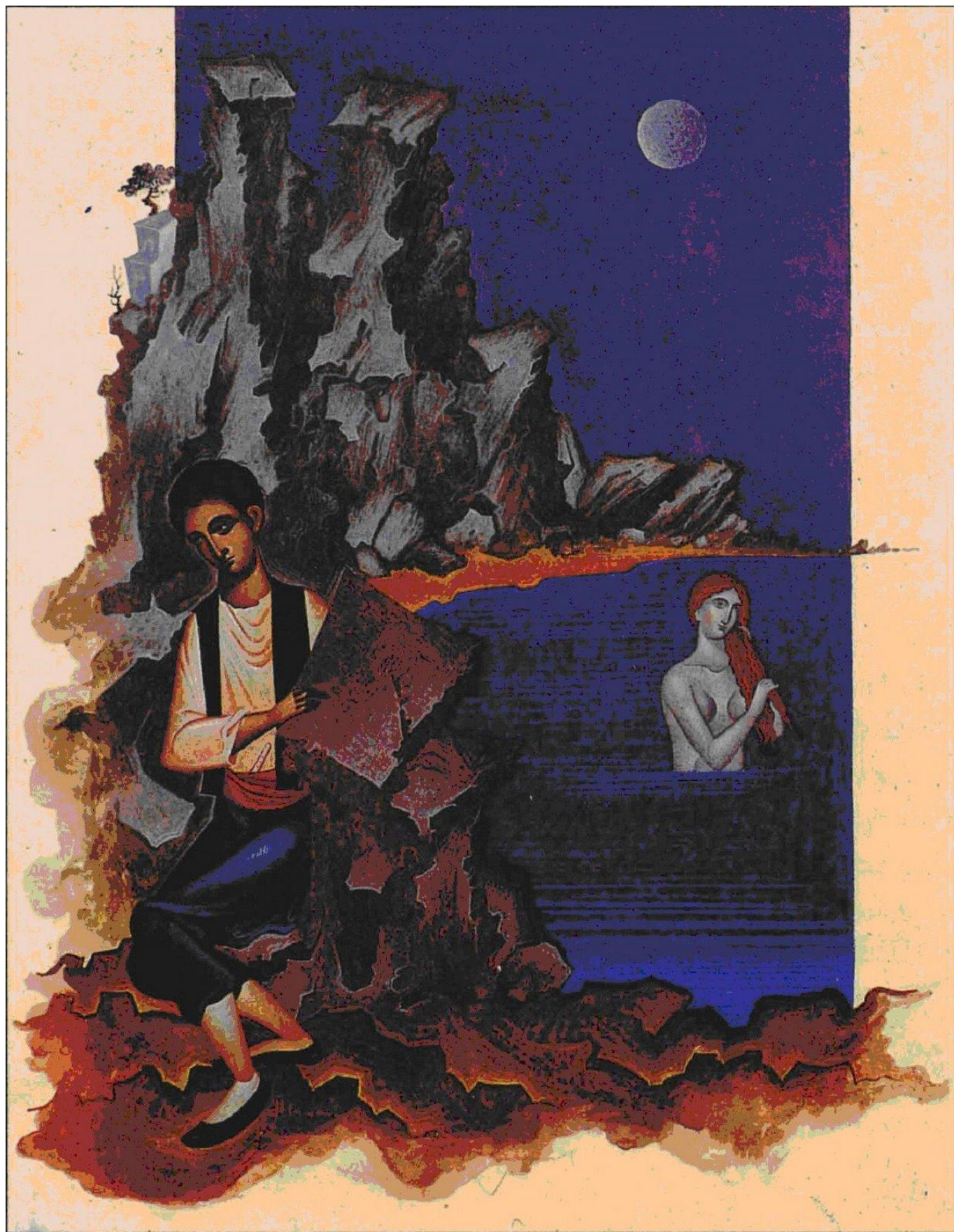

2 Αυγούστου 2009

Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, «Όνειρο στο Κύμα» (2)

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Μίαν εσπέραν, καθώς είχα κατεβάσει τα γίδια μου κάτω εις τον αιγιαλόν, ανάμεσα εις τους βράχους, όπου εσχημάτιζε χιλίους γλαφυρούς κολπίσκους και αγκαλίτσες το κύμα, όπου αλλού εκυρτώνοντο οι βράχοι εις προβλήτας και αλλού

εκοιλαίνοντο εις σπήλαια· και ανάμεσα εις τους τόσους ελιγμούς και δαιδάλους του νερού, το οποίον εισεχώρει μορμυρίζον, χορεύον με άτακτους φλοίσβους και αφρούς, όμοιον με το βρέφος το ψελλίζον, που αναπηδά εις το λίκνόν του και λαχταρεί να σηκωθή και να χορεύση εις την χείρα της μητρός που το έψαυσε — καθώς είχα κατεβάσει, λέγω, τα γίδια μου διά ν' "αρμυρίσουν" εις την θάλασσαν, όπως συχνά εσυνήθιζα, είδα την ακρογιαλιάν που ήτον μεγάλη χαρά και μαγεία, και την "ελιμπίστηκα", κ' ελαχτάρησα να πέσω να κολυμβήσω. Ήτον τον Αύγουστον μήνα.

Ανέβασα το κοπάδι μου ολίγον παραπάνω από τον βράχον, ανάμεσα εις δύο κρημνούς και εις ένα μονοπάτι το οποίον εχαράσσετο επάνω εις την ράχιν. Δι αυτού είχα κατέλθει, και δι' αυτού έμελλα πάλιν να επιστρέψω εις το βουνόν, την νύκτα εις την στάνην μου. Άφησα εκεί τα γίδια μου διά να βοσκήσουν εις τα κρίταμα και τας αρμυρήθρας, αν και δεν επεινούσαν πλέον. Τα εσφύριξα σίγα διά να καθίσουν να ησυχάσουν και να με περιμένουν. Με άκουσαν κ' εκάθισαν ήσυχα. Επτά ή οκτώ εξ αυτών τράγοι ήσαν κωδωνοφόροι και σα ήκουον μακρόθεν τους κωδωνισμούς των, αν τυχόν εδείκνυον συμπτώματα ανησυχίας. [\(περισσότερα...\)](#)